

Sygn. akt V CZ 41/09

POSTANOWIENIE

Dnia 10 września 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie ze skargi Z.P.

przeciwko M.P.

o egzekucję z nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 września 2009 r.,

zażalenia wierzycielki Z.P. na postanowienie Sądu Okręgowego w Ś.

z dnia 22 kwietnia 2009 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 22 kwietnia 2009 r. Sąd Okręgowy w Ś. odrzucił skargę kasacyjną wierzycielki Z.P. od postanowienia tego Sądu z dnia 11 lutego 2009 r. oddalającego jej zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w W., stwierdzającego wygaśnięcie skutków przybicia nieruchomości udzielonego na rzecz Z.P. oraz utratę przez nią rękojmi w postępowaniu egzekucyjnym przeciwko M.P.

Sąd Okręgowy stwierdził, że zaskarżone postanowienie zapadło po wejściu w życie ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98), a zatem zgodnie z art. 3 tej ustawy, do wniesienia i rozpoznania kasacji stosuje się przepisy k.p.c. w brzmieniu i numeracji nadanej tą ustawą. W konsekwencji uznał, że zgodnie z art. 767⁴ § 2 w brzmieniu nadanym tą ustawą na postanowienie sądu drugiej instancji wydane po dniu 5 lutego 2005 r. w wyniku rozpoznania zażalenia w postępowaniu egzekucyjnym skarga kasacyjna nie przysługuje (art. 767⁴ § 2 k.p.c.).

W zażaleniu, wniesionym przez wierzycielkę Z.P., skarżąca zarzuciła naruszenie art. 7 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2004 Nr 172, poz. 1804) przez jego niezastosowanie i bezpodstawne odrzucenie kasacji oraz art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 13, poz. 98). Podniosła, że skoro w niniejszej sprawie postępowanie egzekucyjne wszczęte zostało przed dniem 5 lutego 2005 r., to stosownie do art. 7 powołanej wyżej ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. – do postępowań zabezpieczających i egzekucyjnych, będących w toku, stosuje się przepisy dotychczasowe, co oznacza, że w sprawie dopuszczalna jest kasacja.

Wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Nie obowiązujący już przepis art. 775¹ k.p.c. w brzmieniu sprzed dnia 5 lutego 2005 r. dopuszczał zaskarżenie kasacją wydanego w postępowaniu egzekucyjnym postanowienia sądu drugiej instancji w przedmiocie przybiccia i przysądzenia własności nieruchomości nabytej w drodze licytacji oraz w przedmiocie planu podziału między wierzycieli sumy uzyskanej z egzekucji. Przepis ten zastąpiony został wprowadzonym do kodeksu postępowania cywilnego ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. przepisem art. 764⁴ § 2, który wszedł w życie w dniu 5 lutego 2005 r. i wyłączył dopuszczalność zaskarżenia kasacją wydanych w postępowaniu egzekucyjnym postanowień sądu drugiej instancji wydanych po rozpoznaniu zażalenia. Jednak na podstawie art. 7 tej samej ustawy, wydane w postępowaniach egzekucyjnych wszczętych przed dniem 5 lutego 2005 r., postanowienia sądu drugiej instancji w przedmiocie przybiccia i przysądzenia własności nieruchomości nabytej w drodze licytacji oraz w przedmiocie planu podziału między wierzycieli sumy uzyskanej z egzekucji podlegały w dalszym ciągu zaskarżeniu kasacją na zasadach obowiązujących przed dniem 5 lutego 2005 r.

Stan prawny wynikający z art. 7 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. trwał jedynie do dnia 6 lutego 2005 r., kiedy to weszła w życie kolejna ustawa zmieniająca kodeks postępowania cywilnego z dnia 22 grudnia 2004 r. W zmienionym tą ustawą, w związku z zastąpieniem kasacji skargą kasacyjną, art. 767⁴ § 2 k.p.c. utrzymane zostało wyłączenie w postępowaniu egzekucyjnym skargi kasacyjnej na postanowienia sądu drugiej instancji wydane po rozpoznaniu zażalenia. Równocześnie jej art. 3 ustanowił w odniesieniu do spraw wszczętych przed wejściem w życie tej ustawy zasadę jej bezpośredniego działania, z wyłączeniem złożenia i rozpoznania kasacji od orzeczenia wydanego przed dniem 6 lutego 2005 r. oraz do odmowy przyjęcia jej do rozpoznania, do których zachowały zastosowanie dotychczasowe przepisy. Wynika z tego, że na wydane w postępowaniu egzekucyjnym, wszczętym przed dniem 5 lutego 2005 r., lecz po tym dniu, postanowienie sądu drugiej instancji oddalające zażalenie na postanowienie w przedmiocie przybiccia, skarga kasacyjna nie przysługuje (zob. również postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 7 lutego 2006, IV CZ 4/06, z dnia

6 kwietnia 2006 r., IV CSK 160/05, z dnia 12 stycznia 2007 r., IV CZ 94/06, z dnia 30 maja 2007 r., I CZ 55/07).

W tym stanie rzeczy zażalenie, którego zarzuty okazały się bezzasadne, podlegało oddaleniu stosownie do art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c..